

Povzbudenie aj pre budúcich učiteľov

Aby človek bol dobrý učiteľ, nie je nevyhnutné, aby bol gényus, mal mimoriadny talent, ale je potrebné, aby mal skutočnú dobrú vôľu pre spoluprácu s inými, ponúkal plnohodnotnú vzdelanosť, chcel vychovávať, túžil po systematickom poznávaní, vedel sa nezištne obetovať pre budúcnosť iných. Ak chcete iným svietiť, láskavo ich povznášať, tak to treba robiť premysleným účinným spôsobom. Neustále sa sám dovzdelávať a nepretržite nielen

spostredkúvať nové informácie, ale ponúkať študentom ich vlastné objavy a pripravovať pre nich trvalé študijnno-poznávacie zážitky. Pozorní učitelia žijú so žiakmi, majú ich radi, rozvíjajú poznávacie schopnosti svojich študentov. Nikdy im pre vzájomnú spoluprácu nechýba optimizmus ani obetavosť. Majú práve kvôli svojim žiakom široké i aktuálne záujmy. A nechýba im humor. Možno, že vyučovaci deň, v ktorom sme sa spoločne srdečne nezasmiali, je naozaj stratený.

Do školy patrí vážnosť i žart, miernosť bez nasládkosti, spravodlivosť bez pohoršenia, láskavosť bez neschopnosti, poriadok bez prehnanej pedantnosti, mierne, ale rozhodné jednanie, prísne, ale zodpovedné hodnotenie. Budte neústupní v učiteľských povinnostiach. Možno odkryjete niektoré pedagogické poklady. Záleží na Vás, či ich aj použijete. Skúste to znovu, s vierou v dobré úmysly žiakov i kolegov. Nenechajte sa znechutiť. Usilujte sa, aby ste stáli za poznanie.

Často učiteľom aj študentom v školských službách chýba výrazný zážitok úspešnosti. Málo sa o to snažíme, nevytvárame si príležitosti. Bojíme sa porovnania, zverejnenia. A predsa, každý kto chce, vie o svojich prednostiach, tuší, kde je jeho „parketa“. Hľadajte ju s hráčkou vášňou aj v školských arénach malých dedín i väčších miest. Budte realisti – žiadajte nemožné. Mnohí naši súčasní i budúci učitelia potrebujú viac činorodej pedagogickej odvahy. Čo nás odrádza od nezištných skutkov? Zlá pamäť, pohodlnosť alebo zbabelosť? Už mnoho rokov platí Vergíliovo: *Neustupuj pred zlom, ale choď ešte statočnejšie proti nemu.*

Čaro učiteľstva je v tom, že sa stotožníte so svojím poslaním, pedagogickým povoláním a vytušíte samovoľné dozrievanie plodov svojej obetavej práce, nemysliac na nevel'kú odmenu. Do vrchov sa ide krokom pomalým, dlhým a rovnomerným. Tempo úmerné našim silám treba povzbudiť rozvážnosťou, statočnosťou, usilovnosťou, dobroprajnosťou. Komenského čaro môže mať aj skromný a neobratný učiteľ, ktorému dobro vyžaruje z očí. Bohatí sú asi tí, ktorí veľa rozdávajú. Ponúkajte ešte viac, možno ste bohatí v ľudskosti. Nech vás neopustí silná vôľa a prívetivosť.

(Dušan Jedinák)